

Nr 57.

Av herr **Lindberg**, om årligt understöd åt sömmerskan *Hildur Kristina Emelie Sjögren*.

Efter 15 års anställning som sömmerska vid Västerbottens regementets intendenturverkstäder måste sömmerskan *Hildur Kristina Emelie Sjögren* den 15 juni 1925 lämna sin tjänst och har sedan dess icke kunnat utföra något arbete. Då *Sjögren* är medellös och lider av sådan sjukdom att hon icke endast är fullständigt arbetsförmögen utan dessutom genom medicinsk-kirurgisk behandling på sin höjd endast kan något förbättras och alltså icke återställas till full hälsa, har chefen för Västerbottens regemente föreslagit, att pension i en eller annan form måtte tillerkännas *Sjögren*. Denna framställning är för närvarande beroende av Kungl. Maj:ts prövning. Enligt vad jag inhämtat har arméförvaltningens intendents- och civila departementet i sitt yttrande över framställningen endast förordat att en gratifikation på 500 kronor skulle utgå till *Sjögren*. Skulle detta förslag komma att följas av Kungl. Maj:t, skulle detta bli till ringa hjälp för *Sjögren*, vartill kommer att hon i och med avskedet från regementet och gratifikationens beviljande skulle bliva berövad möjligheten att komma i åtnjutande av s. k. avskedsersättning enligt 1925 års bestämmelser.

Då *Hildur Sjögren*, som redan påpekats, är medellös och skulle råka i svårt ekonomiskt betryck därest pensionsansökan icke beviljas så skyndsamt som möjligt, har jag ansett mig böra föra ärendet inför riksdagen, ehuru Kungl. Maj:t ännu icke fattat sitt beslut.

Jag kommer att till bankoutskottet överlämna nödiga handlingar för ärendets bedömande och tillåter mig yrka,

att riksdagen måtte bevilja sömmerskan vid Västerbottens regemente *Hildur Kristina Emelie Sjögren* ett årligt understöd så länge hon lever av 500 kronor.

Stockholm den 18 januari 1927.

Elof Lindberg.

